

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 05 grudnia 2022 r.

Poz. 7848

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.945.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 listopada 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LV/1183/22 Rady Miasta Katowice z dnia 27 października 2022 r. w sprawie przyjęcia „Zasad przeprowadzenia w mieście Katowice naboru wniosków o zawarcie umowy najmu, w tym określenia dodatkowych kryteriów pierwszeństwa, zasad przeprowadzania oceny punktowej i maksymalnej wysokości obowiązkowej kaucji dla mieszkań budowanych z wykorzystaniem finansowania zwrotnego i wsparcia z Funduszu Dopłat” – w całości, jako sprzecznej z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 2158 ze zm.), dalej jako „ustawa” w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 października 2022 roku Rada Miasta w Katowicach uchwałą Nr LV/1183/22 przyjęła „Zasady przeprowadzenia w mieście Katowice naboru wniosków o zawarcie umowy najmu, w tym określenia dodatkowych kryteriów pierwszeństwa, zasad przeprowadzania oceny punktowej i maksymalnej wysokości obowiązkowej kaucji dla mieszkań budowanych z wykorzystaniem finansowania zwrotnego i wsparcia z Funduszu Dopłat”, stanowiące załącznik do uchwały.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 31 października 2022 roku.

Badając przedmiotową uchwałę organ nadzoru uznał, że jest ona niezgodna z prawem.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 8 ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy rada gminy określa w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego:

1) zasady przeprowadzania naboru wniosków, o których mowa w art. 11 ust. 1, w tym dodatkowe kryteria pierwszeństwa oraz zasady przeprowadzania oceny punktowej, o której mowa w art. 11 ust. 2, dla tych dodatkowych kryteriów pierwszeństwa oraz dla kryterium pierwszeństwa, o którym mowa w art. 7a;

2) maksymalną wysokość miesięcznego dochodu gospodarstwa domowego lub obowiązkowej kaucji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2.

W ust. 2 ustawodawca przewidział kryteria, spośród których Rada dokonuje wyboru dodatkowych kryteriów pierwszeństwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1, natomiast w ust. 3 upoważnił Radę do nadania części dodatkowych kryteriów pierwszeństwa charakteru bezwzględnie obowiązującego oraz określenia innych dodatkowych kryteriów pierwszeństwa.

Art. 11 ust. 1 stanowi, że *Gmina, która zawarła z inwestorem umowę, o której mowa w art. 7 ust. 1, przeprowadza nabór wniosków o zawarcie umowy: 1) najmu mieszkań – chyba, że wszystkie z nich są*

mieszkaniami, o których mowa w art. 7 ust. 2, wynajętymi przez tę gminę; 2) podnajmu mieszkań, o których mowa w art. 7 ust. 2 – w przypadku ich wynajęcia przez tę gminę.

W art. 7 ust. 1 ustawy mowa o umowie zawartej w związku z inwestycją mieszkaniową między inwestorem realizującym tę inwestycję a gminą właściwą miejscowo dla tej inwestycji, która to umowa jest jednym z warunków udzielenia dopłaty do czynszu przysługującej najemcy będącemu stroną umowy najmu mieszkania albo podnajmu mieszkania.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 ustawy wnioski o zawarcie ww. umowy podlegają ocenie punktowej zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej uchwale. Po przeprowadzeniu tej oceny gmina sporządza listę wniosków, szeregując otrzymane w ramach naboru wnioski w kolejności od największej do najmniejszej liczby uzyskanych punktów.

Organ nadzoru podkreśla, iż uchwała podjęta na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

W ocenie organu nadzoru, treść § 2 załącznika do uchwały regulującego „Zasady przeprowadzenia naboru wniosków o zawarcie umowy najmu mieszkania” nie wypełnia prawidłowo delegacji wynikającej z przepisu art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy. Rada Miasta w ww. regulacji załącznika do uchwały wskazała, co następuje:

§ 2. 1. Po zawarciu umowy między inwestorem a miastem Katowice, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania (Dz. U. z 2021 r. poz. 2158 z późn. zm.), miasto Katowice przeprowadzi nabór wniosków o zawarcie umowy najmu.

2. Ogłoszenie o naborze wraz z terminem rozpoczęcia przyjmowania wniosków o zawarcie umowy najmu zostanie opublikowane na stronie internetowej www.katowice.eu, na stronie internetowej inwestora oraz w prasie lokalnej. Wnioski będą przyjmowane przez okres wskazany w ogłoszeniu o naborze, o którym mowa w zdaniu poprzednim.

3. Warunkiem ubiegania się o zawarcie umowy najmu mieszkania jest złożenie w terminie wniosku o zawarcie umowy najmu.

4. Osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu (wnioskodawca) wraz z osobami zgłoszonymi do wspólnego zamieszkania, mogą złożyć tylko jeden wniosek o zawarcie umowy najmu.

5. Druk wniosku o zawarcie umowy najmu dostępny będzie do pobrania ze strony internetowej www.katowice.eu oraz strony internetowej inwestora, o ile ogłoszenie o naborze, o którym mowa w ust. 2, nie określi trybu elektronicznego składania wniosków.

6. Ogłoszenie o naborze określi sposób i tryb składania wniosków o zawarcie umowy najmu.

Przepisy § 2 ust. 2 zd. 2 i ust. 5-6 załącznika do uchwały w ocenie organu nadzoru zawierają niedopuszczalną subdelegację wyłącznych kompetencji Rady do określenia zasad naboru wniosków o zawarcie umowy najmu mieszkań na organ wykonawczy. Należy bowiem stwierdzić, że okres przyjmowania wniosków

oraz sposób i tryb składania wniosków – to materia będąca istotną częścią składową „zasad przeprowadzenia naboru wniosków”. Tym samym przekazanie jej do uregulowania Prezydentowi Miasta w ogłoszeniu o naborze – w istocie jest równoznaczne ze scedowaniem obowiązku stanowienia w tym zakresie na inny organ. W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że postanowienie uchwały o przekazaniu kompetencji prawotwórczych jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa. Orzecznictwo sądowe wyraźnie zakazuje subdelegacji kompetencji prawotwórczych przez organ do tego upoważniony ustawowo na rzecz organu w takie kompetencje niewyposażonego (tak m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 600/04 oraz wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 25 marca 2012 r. sygn. akt IV SA/Wr 851/11). Przekazanie kompetencji prawotwórczych przez Radę Miasta Katowice, bez specjalnego upoważnienia ustawowego, narusza więc zakaz subdelegacji, co stanowi istotne naruszenie prawa uzasadniające stwierdzenie nieważności przepisu § 2 ust. 2 zd. 2 i ust. 6 załącznika do uchwały organ stanowiący gminy obowiązany jest przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego mu przez ustawę. Jak bowiem stanowi art. 7 Konstytucji RP „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. To zaś oznacza, że elementy wskazane w przepisie kompetencyjnym, należy zrealizować w pełnym zakresie. Niedopuszczalne jest pozostawienie pewnych regulacji do rozwinięcia poza uchwałą, w przypadku, gdy możliwości takiej nie przewidziano wprost w przepisie kompetencyjnym. Takie stanowisko organu nadzoru potwierdza także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 kwietnia 2000 r. (SA/Wr 1798/99): „Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię – oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał”. Należy podnieść również, że na mocy § 119 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), „Na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu”. Z kolei, na podstawie § 143 załącznika do rozporządzenia, wskazaną regulację stosuje się odpowiednio do projektów aktów prawa miejscowego. Tym samym na podstawie jednego upoważnienia należy podjąć jedną uchwałę kompleksowo regulującą zagadnienia przekazane w upoważnieniu (tak – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt III SA/Wr 40/13, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Określając zasady przeprowadzania naboru wniosków o zawarcie umowy najmu mieszkań Rada zobowiązana jest zatem do wyczerpującego określenia całego procesu przyjmowania wniosków – w tym niewątpliwie także kwestii okresu przyjmowania wniosków oraz sposobu i trybu ich składania. Niedopuszczalne jest „podzielenie” zakresu przekazanego do uregulowania w uchwale pomiędzy Radę a Prezydenta Miasta i jego realizacja w dwóch różnych aktach. Należy zauważyć, że gdyby ustawodawca przewidział możliwość uszczegółowienia zasad przeprowadzania naboru wniosków o zawarcie umowy najmu mieszkań określonych uchwałą Rady w drodze zarządzenia Prezydenta o ogłoszeniu naboru, możliwość taką przewidziałyby wprost w przepisach ustawy. Mając na uwadze treść przepisów ustawowych w tym zakresie należy stwierdzić brak podstaw do określania wspomnianych zasad w sposób ogólnikowy i niepełny, celem następczego uzupełnienia ich postanowieniami zawartymi w zarządzeniu organu wykonawczego gminy.

Podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miasta Katowice w istotny sposób naruszyła art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy, albowiem dokonując niedopuszczalnej subdelegacji swoich wyłącznych kompetencji na organ wykonawczy, nie zrealizowała w pełni upoważnienia ustawowego określonego w tym przepisie – to jest nie uregulowała w sposób wyczerpujący zasad przeprowadzania naboru wniosków o zawarcie umowy najmu mieszkań.

Istotne naruszenie prawa to takie, którego skutki nie mogą być akceptowane w demokratycznym państwie prawa. Do takich naruszeń, skutkujących nieważnością uchwały należy zaliczyć naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, zaś normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Nie można też dokonywać wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wprowadzać kompetencji w drodze analogii – tak orzekł WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 11 maja 2011 r. sygn. akt II SA/Gd 244/11. Powyższe niewypełnienie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa, co przesądza o obowiązku wyeliminowania uchwały z obrotu prawnego w całości.

Ponadto organ nadzoru zauważa, że Rada Miasta Katowice podjęła kwestionowaną uchwałę niezależnie od istnienia w obrocie prawnym uchwały Nr XVI/395/20 Rady Miasta Katowice podjętej dnia 13 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia „Zasad przeprowadzenia naboru wniosków o zawarcie umowy najmu, w tym

określenia kryteriów pierwszeństwa, zasad przeprowadzania oceny punktowej oraz wysokości obowiązkowej kaucji dla mieszkań w ramach programu „Mieszkanie Plus” w Katowicach” (która jest przedmiotem odrębnego postępowania nadzorczego).

Przepisem § 3 kwestionowanej uchwały Rada Miasta Katowice przesądziła o utracie mocy obowiązującej uchwały Nr XIV/320/19 Rady Miasta Katowice z dnia 21 listopada 2019 r. w sprawie przyjęcia „Zasad przeprowadzenia w mieście Katowice naboru wniosków o zawarcie umowy najmu, w tym określenia kryteriów pierwszeństwa, zasad przeprowadzania oceny punktowej oraz wysokości obowiązkowej kaucji i maksymalnego dochodu dla mieszkań budowanych z wykorzystaniem finansowania zwrotnego i wsparcia z Funduszu Dopląt” (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2019 r. poz. 7880 z późn. zm.).

Tym samym w obrocie prawnym funkcjonują dwie niezależne od siebie uchwały podjęte na podstawie jednego upoważnienia ustawowego – co jest niedopuszczalne. I o ile uchwała Nr XVI/395/20 Rady Miasta Katowice z dnia 13 lutego 2020 r. ma zastosowanie do konkretnych stanów faktycznych związanych z realizacją programu „Mieszkanie Plus”, to już kwestionowana uchwała ma charakter ogólny o szerokim zasięgu obowiązywania – obejmuje swoim zakresem również stany faktyczne regulowane uchwałą Nr XVI/395/20. Tym samym dochodzi do sytuacji, w której jeden stan faktyczny podlega subsumpcji prawnej pod dwie niezależne od siebie, odrębne i odmiennie unormowane regulacje prawne, co stanowi istotne naruszenie prawa, to jest art. 8 ust. 1 ustawy w związku z art. 2 Konstytucji RP – w szczególności z wyprowadzaną z tego przepisu konstytucyjnego, zasadą przyzwoitej legislacji i określoności prawa. Sytuacja taka prowadzi do niepewności prawa – stwarza po stronie adresatów uchwały niepewność, co do których regulacji prawnych powinni się stosować. Przepis art. 8 ust. 1 ustawy zawiera upoważnienie do określenia ogólnych zasad przeprowadzania naboru wniosków o zawarcie umowy najmu lub podnajmu, maksymalnej wysokości miesięcznego dochodu gospodarstwa domowego lub obowiązkowej kaucji oraz dodatkowych kryteriów pierwszeństwa. Z żadnego przepisu ustawy nie wynika, że Rada może określić powyższe zasady odrębnie dla poszczególnych inwestycji. Zasady te powinny zostać określone w sposób generalny, tak aby mogły znaleźć zastosowanie dla wszystkich osób ubiegających się o zawarcie umowy najmu mieszkania albo podnajmu mieszkania, która warunkuje uzyskanie dopłat pokrywających część czynszu za najem mieszkania. Nie ma podstaw do tego, aby Rada określała każdorazowo inne zasady dla poszczególnych inwestycji mieszkaniowych. Zgodnie z ustawą Rada określa zasady, które są jednakowe dla wszystkich kolejno przeprowadzanych naborów wniosków o zawarcie umowy z każdym z inwestorów realizujących inwestycje mieszkaniowe gminy.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała zawiera również inne nieprawidłowości.

Treść § 2 ust. 5 załącznika do uchwały w zakresie sformułowań: „oraz strony internetowej inwestora” jest sprzeczna z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Zgodnie ze wskazaną wyżej regulacją uchwały: *Druk wniosku o zawarcie umowy najmu dostępny będzie do pobrania ze strony internetowej www.katowice.eu oraz strony internetowej inwestora, o ile ogłoszenie o naborze, o którym mowa w ust. 2, nie określi trybu elektronicznego składania wniosków.* W ocenie organu nadzoru, Rada Miasta nie posiada kompetencji do nakładania na inwestora obowiązków dot. udostępnia druku wniosku – na swojej stronie internetowej.

Regulacja § 2 ust. 11 załącznika do uchwały stanowi z kolei niedozwolone powielenie przepisu art. 11 ust. 3 ustawy. W treści omawianego paragrafu załącznika do uchwały wskazano, co następuje: *Po przeprowadzeniu oceny punktowej wniosków o zawarcie umowy najmu zostanie sporządzona lista wniosków uszeregowanych w kolejności od największej do najmniejszej liczby uzyskanych punktów, obejmująca imiona i nazwiska najemców, zwana „listą najemców”.* Tymczasem zgodnie z treścią art. 11 ust. 3 ustawy – *Po przeprowadzeniu oceny punktowej, o której mowa w ust. 2, wniosków, o których mowa w ust. 1, gmina sporządza ich listę, zwaną dalej „listą najemców”, szeregując otrzymane w ramach naboru wnioski w kolejności od największej do najmniejszej liczby uzyskanych punktów. Lista najemców obejmuje imiona i nazwiska wnioskodawców.* Wobec istniejącej regulacji ustawowej, organ stanowiący miasta nie posiada upoważnienia do jej powielenia.

W przypadku regulacji § 3 ust. 1 pkt 1 i 7 załącznika do uchwały należy postawić zarzut niedozwolonej modyfikacji przepisów ustawowych. Stosownie do treści art. 8 ust. 2 ustawy rada gminy, określając dodatkowe kryteria pierwszeństwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje wyboru spośród kryteriów wymienionych w tym przepisie. Tym samym Rada Miasta Katowice, decydując się na wybór kryteriów ustawowych, musi je uwzględnić w takiej formie i treści, jakie wynikają z ustawy, nie jest ona władna do własnego ich dookreślenia ani precyzowania, czy też modyfikowania.

I tak np. wybierając kryterium określone przepisem art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2, w których jest mowa o dziecku i względnie niskiej wysokości dochodu gospodarstwa domowego – Rada Miasta Katowice nie jest władna dookreślić, co należy rozumieć przez te pojęcia. Skoro bowiem ustawodawca sam nie sprecyzował tychże pojęć, jak również nie upoważnił rady gminy do ich zdefiniowania, to oznacza, że interpretację tychże pozostawił dowolnemu uznaniu podmiotu wykonującego tę uchwałę.

Generalnie nie wyklucza się możliwości definiowania w akcie prawa miejscowego używanych w nim pojęć, gdyż jest to jeden z typowych środków techniki prawodawczej – przewidziany w § 146 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” – którego zastosowanie nie wymaga szczególnego upoważnienia, a jedynie spełnienia przesłanek określonych we wskazanym przepisie rozporządzenia (wskazana powyżej zasada, na mocy § 143 załącznika do ww. rozporządzenia ma zastosowanie także do aktów prawa miejscowego). Należy jednak zwrócić uwagę – na istotne obostrzenia w zakresie dopuszczalności wprowadzania definicji przez prawodawcę gminnego, wynikające przede wszystkim z pozycji aktów prawa miejscowego w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa (art. 87 Konstytucji RP). W takim akcie nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Tym samym w szczególności nie powtarza się definicji użytych przez ustawodawcę za dopuszczalne należy jedynie uznać wyraźne odesłanie do odpowiedniego przepisu ustawy (rozporządzenia) zawierającego potrzebną definicję, i to zasadniczo tzw. odesłanie dynamiczne (w rozumieniu § 159 ww. rozporządzenia) – ani tym bardziej nie definiuje się na nowo (odmiennie) pojęć już przez ustawodawcę zdefiniowanych. Za niedopuszczalne należy uznać również definiowanie terminów, których znaczenia prawodawca wprawdzie wprost nie objaśnił (nie zdefiniował), ale posługuje się nimi w aktach wyższego rzędu. Potwierdza to § 149 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej. W kontekście § 149 ww. rozporządzenia, organ uchwałodawczy jednostki samorządu terytorialnego w takiej sytuacji nie jest uprawniony do nadawania znaczenia pojęciu „dziecko” i „względnie niska wysokość dochodu gospodarstwa domowego” bez wyraźnej delegacji ustawowej.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminny stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminnym sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że kwestionowana uchwała Nr LV/1183/22 Rady Miasta Katowice z dnia 27 października 2022 r. w sprawie przyjęcia „Zasad przeprowadzenia w mieście Katowice naboru wniosków o zawarcie umowy najmu, w tym określenia dodatkowych kryteriów pierwszeństwa, zasad przeprowadzania oceny punktowej i maksymalnej wysokości obowiązkowej kaucji dla mieszkań budowanych z wykorzystaniem finansowania zwrotnego i wsparcia z Funduszu Dopłat” istotnie narusza prawo, to jest: art. 8 ust. 1 ustawy w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP, tym samym stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz